

Land of Our Forefathers: Finding Fullfilment in a State of Our Own

Rabbi Jonathan Bienenfeld
Yom HaAtzmaut 5775

בראשית (פ' לך-לך) פרק יז

(ח) וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיבְךָ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאֶחְזֶזֶת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים:
Bereishis 17:8 (Parshas Lech Lecha)

And I shall give to you and your offspring after you the land of your sojournings, all the Land of Canaan as an eternal possession, and I shall be for you a G-d.

ויקרא פרק כה (פ' בהר)

(לח) אֲנִי יְקֹנֵךְ אֱלֹהֶיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

Vayikra 25:38 (Parshas Behar)

I am Hashem, your G-d, Who took you out of the Land of Egypt to give you the Land of Canaan, to be a G-d for you.

גמ' כתובות קי:

ת"ר: לעולם ידור אדם בא"י אפ"י בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל - דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ - דומה כמי שאין לו אלוה, שנא': גלתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים, וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים; וכן בדוד הוא אומר: דכי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים, וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים.

Gemara Kesubos 110b

Our Rabbis taught: One should always dwell in the Land of Israel, even in a city whose majority is idolators, and should not dwell in the diaspora, even in a city whose majority is Jews. For one who dwells in the Land of Israel is as one who has a G-d, and anyone who dwells in the diaspora is as one who has no G-d. As it is said, "To give to you the Land of Canaan to be for you a G-d." And anyone who dwells outside of Israel has no G-d? Rather it teaches you that anyone who dwells in the diaspora is as though he serves idols. And it is similarly said about David, "For they have driven me out this day that I should not cleave unto the inheritance of the Lord, saying go serve other gods." Now, was it said to David, "Go serve other gods"? Rather, it teaches you that anyone who dwells in the diaspora is as if he served idols.

רש"י בראשית יז:

לאחוזת עולם - ושם אהיה להם לאלהים, אבל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוק:

Rashi, Bereishis 17:8

"As an eternal possession." And there I shall be a G-d for you. But one who dwells in the diaspora is as one who has no G-d.

רש"י ויקרא כה:

להיות לכם לאלהים - שכל הדר בארץ ישראל אני לו לאלהים, וכל היוצא ממנה כעובד עבודה זרה:

Rashi, Vayikra 25:38

"To be a G-d for you." For anyone who lives in the Land of Israel, I am a G-d for him. But anyone who leaves it is like one who worships idols.

תוספתא עבודה זרה פרק ד הל' ה

הרי הוא אומי ושבתני בשלום אל בית אבי שאין תלמי לומי והיה הי לי לאלקים ואוי לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים כל זמן שאתם בארץ כנען הריני לכם לאלוק...וכן הוא אומי כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת הי לאמר לי עי אלהים אחרים וכי תעלה על דעתך שדוד עובד עבודה זרה היה אלא דרש דוד ואמי כל המניח את הארץ בשעת שלום ויוצא לחוצה לארץ כאילו עובד עבודה זרה.

Tosefta Avodah Zarah, Chapter 4, Halacha 5

[Yaakov] said, "And I shall return in peace to my father's house." The verse should not have taught, "And Hashem shall be a G-d for me," for it had [already] been said [to Avraham,] "To give to you the Land of Canaan to be for you a G-d." [Rather, Hashem meant that] so long as you are in the Land of Canaan, I shall be a G-d for you. If you are not in the Land of Canaan, I am not a G-d for you, as it were...And similarly it is said [of David], "For they have driven me out this day that I should not cleave unto the inheritance of the L-rd, saying, go serve other gods."...

רמב"ן בראשית כו: (פי' תולדות)

ויש לשאול, אם כן איך הקים יעקב מצבה (להלן כח יח) ונשא שתי אחיות, וכדעת רבותינו (בי"ר עד יא) ארבע, ועמרם נשא דודתו (שמות ו כ), ומשה רבינו הקים שתיים עשרה מצבה (שם כד ד), והאיך אפשר שיהיו נוהגים היתר בתורה במה שאסר אברהם אביהם על עצמו וקבע לו השם שכר על הדבר, והוא יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ללכת בדרכיו...

והנראה אלי מדעת רבותינו שלמד אברהם אבינו התורה כלה ברוח הקדש ועסק בה ובטעמי מצותיה וסודותיה, ושמר אותה כולה כמי שאינו מצווה ועושה, ושמירתו אותה היה בארץ בלבד, ויעקב בחוצה לארץ נשא האחיות, וכן עמרם, כי המצות משפט אלהי הארץ הן, אף על פי שהוזהרנו בחובת הגוף בכל מקום (קדושין לו ב).

Ramban Bereishis 26:5 (Parshas Toldos)

And one could ask, if so (that the forefathers kept the Torah), how could Yaakov have erected a monument and marry two sisters, or, according to our Rabbis, four? And how

could Amram have married his aunt, and Moshe have erected twelve monuments? And how is it possible that they would act so permissively with that which Avraham their forefather prohibited upon himself, and that G-d rewarded him for so doing, and that he commanded his children and household after him to follow in his ways?

It seems to me, according to the thinking of our Rabbis, that Avraham studied the entire Torah with Divine spirit and engaged in it and in the reasons behind the mitzvos and their secrets. And he observed the entire Torah as one who is not obligated, yet does so anyway. But his observance was only in the Land of Israel. And Yaakov married sisters outside of Israel, and similarly regarding Amram. For the mitzvos are the laws of the G-d of the Land, even though we are enjoined with a "bodily obligation" to keep them everywhere.

רמב"ם פרק ז מהל' סנהדרין הל' ו

אין סומכין זקנים בחוצה לארץ ואע"פ שאלו הסומכין נסמכו בארץ ישראל, אפילו היו הסומכין בארץ והנסמך חוצה לארץ אין סומכין... וכל ארץ ישראל שהחזיקו בה עולי מצרים ראויה לסמיכה.

Rambam Hilchos Sanhedrin 4:6

We do not ordain *zekeinim* in the diaspora, even though those who are ordaining were themselves ordained in Israel... And all of the Land of Israel that was taken possession of by those who went up from Egypt is suitable for ordination.

רמב"ם פרק י" מהל' רוצח ושמירת הנפש הל' א

אין דין עגלה ערופה נוהג אלא בארץ ישראל וכן בעבר הירדן.

Rambam Hilchos Rotzeiach U'Shemiras HaNafesh 10:1

The law of *eglah arufah* applies only in the Land of Israel, and similarly on the opposite side of the Jordan.

בראשית מה:כז (פ' ויגש)

(כז) וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגְלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:

Bereishis 45:27 (Parshas Vayigash)

And they spoke to him all the words of Yosef which he spoke to them. And he saw the *agalos* that Yosef had sent to carry him and the spirit of Yaakov their father rejuvenated.

מדרש רבה פ' ויגש צד:ה

ר' לוי בשם ר' יוחנן בר שאול אמר להם אם יאמין לכם הרי מוטב ואם לאו אתם אומרים לו בשעה שפרשתי ממך לא בפרשת עגלה ערופה הייתי עוסק, הה"ד וירא את העגלות ותחי רוח.

Midrash Rabbah Parshas Vayigash 94:5

Rabbi Levi said in the name of Rabbi Yochanan bar Shaul, "[Yosef] said to [his brothers], "You shall tell [our father], 'At the time that I was separated from you, were we not involved in the study of the portion of the *eglah arufah*?' " This is what is written, "And he saw the calves and his spirit rejuvenated."